

T. Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék útján elektronikusan
1027 Budapest, Varsányi Irén u. 44.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED], a továbbiakban: „indítványozó”) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: „Abtv.”) 27. § alapján a jelen alkotmányjogi panaszhoz I/1. sz. alatt csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselője, a Hegymegi-Barakonyi és Társa Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda ([REDACTED])

[REDACTED]ján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Gfv. VII.30.050/2020/11. számú felülvizsgálati ítéletének a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.197/2019/9/II. számú jogerős ítéletére kiterjedő alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően szíveskedjék a Kúria Gfv. VII.30.050/2020/11. számú felülvizsgálati ítéletét a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.197/2019/9/II. számú jogerős ítéletére kiterjedően megsemmisíteni az Alaptörvény 2. a) pontban megjelölt rendelkezéseinek a 2. b) pontban indokolt megsértése okán, az indítványozó 1. d) pontban körülírt érintettségére figyelemmel.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1. Az indítvány benyújtásának tartalmi és formai követelményei

a) Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés és a peres felek

- (1) A jelen alkotmányjogi panasz a Kúria Gfv. VII.30.050/2020/11. számú felülvizsgálati ítélete („felülvizsgálati ítélet”) ellen irányul a Fővárosi Ítéltábla felülvizsgálati ítélettel helybenhagyott 14.Gf.40.197/2019/9/II. sz. jogerős ítéletére („jogerős ítélet”) kiterjedően. Ezen bírósági döntéseket az indítványozó I/2. sz. alatt csatolja jelen alkotmányjogi panaszhoz.
- (2) Az alapul fekvő eljárásban („alapper”) az indítványozó mint felperes vett részt. Az alapper alperese a [REDACTED] volt, egy ciprusi székhelyű, ún. offshore cég.

b) Pertörténet és kapcsolódó tényállás elemek

Előzmények és az alapper keresete

- (3) Az indítványozó 2013. november 29. napján nyújtotta be az alapper keresetét a Fővárosi Törvényszéken követelés behajtása iránt.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 0 3 2 5 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 FEBR 1 1.
Példány:	1
Melléklet:	10 db
Kezelőiroda:	[REDACTED]

- (4) Az alapper előzménye az, hogy az indítványozó pernyertes lett a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) szemben a Fővárosi Ítéltábla által a 16.Gf.40.045/2012/5. számú, a jelen alkotmányjogi panaszhoz I/3. szám alatt csatolt ítélettel jogerősen elbírált perben, melyben a [REDACTED] 1.876.712,- Ft összegben marasztalásra került az indítványozó javára. A [REDACTED] jogerősen megítélt összeget nem fizette meg az indítványozó részére, így az indítványozó a [REDACTED] ellen 170.V.2396/2012 végrehajtói ügyszámon végrehajtási eljárást kezdeményezett. A végrehajtási eljárásban jogerősen lefoglalásra került a [REDACTED] vagyonából 4.071.802,- euró az indítványozó követelésének kielégítése biztosítására.
- (5) A [REDACTED] vagyona magában foglalta a [REDACTED] részére 6.000.000,- euró összegben nyújtott kölcsön visszafizetésére irányuló követelést („perbeli követelés”).
- (6) Ilyen előzmények után indította meg az indítványozó az alappert a Fővárosi Törvényszék előtt mint a végrehajtási eljárás végrehajtást kérője. Az alapper leszállított keresetében az indítványozó kérte, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény („Pp.”) 385. § (1) és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény („Vht.”) 113. § szakasza alapján kötelezze a bíróság a [REDACTED] t a perbeli követelésből 4.071.802,- euró összegű fizetési kötelezettségének teljesítésére a végrehajtó letéti számlájára.

A [REDACTED] szembeni vagyonelkobzás

- (7) A jogerősen a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016/113. sz., 2017. március 22-én kelt ítéletével („büntetőítélet”) jogerősen elbírált büntetőügyben a [REDACTED] l szemben a [REDACTED] teljes vagyonára kiterjedő vagyonelkobzás került elrendelésre.
- (8) Ugyanezen büntetőítélet az elsőfokú ítéletet megváltoztatva mellőzte a [REDACTED] val szembeni 1.000.000,- euró erejéig történő vagyonelkobzás elrendelését és a [REDACTED] esetében elrendelt zár alá vételt feloldotta, amennyiben a pénzeszköz feletti rendelkezési jogot magának követelő személy, magánfél nem igazolja 60 napon belül követelése érvényesítésére polgári eljárás megindítását.

A Magyar Állam képviseletében a [REDACTED] ellen indított per

- (9) A Magyar Állam képviseletében eljáró [REDACTED] t. 2017. május 18-án keresetet indított a [REDACTED] k-val szemben a Fővárosi Törvényszéken. Keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 6.000.000,- EUR megfizetésére azon az alapon, hogy a büntetőítéletben foglalt vagyonelkobzás jogerőre emelkedése folytán a perbeli követelést 2017. március 22-vel a Magyar Állam szerezte meg.

Az alapper elsőfokú ítélete

- (10) Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma a 2018. március 8-án kelt 19.G.40.069/2016/83. sz. ítéletében kötelezte a [REDACTED] t, hogy 15 napon belül fizessen meg a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] végrehajtást kérőnek a [REDACTED] [REDACTED] en [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó előtt 170.V.2396/2012. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárásában a végrehajtói letéti számlájára 4.071.802,- eurót. A Fővárosi Törvényszék ítéletét I/4. sz. mellékletént csatolja az indítványozó.
- (11) A [REDACTED] perben sikertelenül hivatkozott arra, hogy a [REDACTED] teljes vagyona bűnügyizárlat alatt áll és arra a büntető bíróság vagyonelkobzást rendelt el. Álláspontja szerint „Az a

körülmény, hogy az adós teljes vagyonára a büntető bíróság vagyonekhozást rendelt el, a per tárgyán túlmutató kérdés. Az, hogy az adós fennálló és lejárt követelése behajtása esetén a végrehajtó számlájára történő fizetéssel az adós vagyonába visszakerült pénz kit illet, már nem a jelen per elbírálása körébe tartozó kérdés.”

- (12) A Fővárosi Törvényszék a Magyar Állam képviseletében eljáró [REDACTED] [REDACTED] szére 2018. április 23-án engedélyezte az iratbetekintést és a másolatkészítést az alapper irataiból.

A [REDACTED] fellebbezése az alapperben

- (13) Az elsőfokú ítélet ellen a [REDACTED] 2018. március 23. napján fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Ítéltáblához. Fellebbezésében a [REDACTED] szembeni vagyonekhozásra nem hivatkozott.

A Magyar Állam képviseletében a [REDACTED] ellen indított per elsőfokú ítélete

- (14) A Fővárosi Törvényszék a 2018. július 10-én kelt, 12.G.44.169/2017/22. sz. elsőfokú ítéletével a Magyar Állam keresetének helyt adott. Ezen ítéletet I/5. sz. alatt csatolja az indítványozó jelen alkotmányjogi panaszhoz.

- (15) Az ítélet a tényállást – többek között – a *„felperes által csatolt, a Fővárosi Bíróság előtt 19.G.40.069/2016. számon folyamatban lévő ügyirataiból [az alapper] az 58., a 62. és a 82. számú jegyzőkönyvek másolatai, a [REDACTED] mérlegéről készített másolat, az ezen eljárásban tett, [REDACTED] által írásban megfogalmazott nyilatkozat”* alapján állapította meg.

- (16) Az ítélet szerint a [REDACTED] jogosult volt a Magyar Állam képviseletében fellépni, mivel *„az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogi jogviszonyokban – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a [REDACTED] képviseli az államot”*, ezzel utasítja el a [REDACTED] azon védekezését, hogy a vagyonekhozás útján állami tulajdonba kerülő vagyon a Vtv. I. § (5) bekezdése szerint nem tartozik a Vtv. hatálya alá, így annak vonatkozásában a [REDACTED] képviseleti joga sem áll fenn. Az ítélet további megállapításai szerint *„A Ptk. 120. § (1) bekezdése értelmében, aki a dolgot hatósági határozat, vagy árverés útján jóhiszeműen szerzi meg, tulajdonossá válik, tekintet nélkül arra, hogy korábban ki volt a tulajdonos. A bíróság ezek alapján azt állapította meg, hogy a vagyonekhozás ténye által a [REDACTED] st vagyona vonatkozásában a Magyar Állam tulajdonjogot szerzett.”* illetve *„A bíróság mindemellett – az alperesi érveléssel ellentétben – figyelemmel volt arra is, hogy a magyar állam a vagyonekhozással nem a 6.000.000,- EUR, mint dolog felett szerzett tulajdonjogot, hanem a [REDACTED] cég kintlévőségei vonatkozásában az érvényesítés jogát, a vagyon részét képező követelések feletti rendelkezési jogot szerezte meg”*.

Az alapper fellebbviteli eljárása

- (17) A Fővárosi Ítéltábla előtt 14.Gf.40.323/2018 sz. folyamatban volt másodfokú eljárás során 2018. augusztus 30. napján a Magyar Állam (bár az eljárásban nem volt sem fél, sem beavatkozó) beadványt nyújtott be, amelyben arról tájékoztatta a Fővárosi Ítéltáblát, hogy a [REDACTED] szembeni követelését a büntetőbíróság elkobozta, ezért a Magyar Állam pert indított a [REDACTED] val szemben 6.000.000 euró és kamatai megfizetése iránt. Tájékoztatta

továbbá a Fővárosi Ítéletét, hogy a Fővárosi Törvényszék 12.G.44.169/2017/22. sz. ítéletével kötelezte a [REDACTED] ot 6.000.000 euró és járulékaik megfizetésére a Magyar Állam javára. Kifejtette, hogy az alapper – általa 2018. április 23-án megismert – elsőfokú ítéletével mennyiben nem ért egyet.

- (18) A Fővárosi Ítéletét a Magyar Állam beadványát 2018. szeptember 3-án kézbesítette az indítványozónak.
- (19) A 2018. szeptember 6. napján tartott tárgyaláson a Magyar Állam képviselői hallgatóságként vettek részt. A peres felek egybevágyó indítványa és annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság a zárt tárgyalást korábban már elrendelte, a Fővárosi Ítéletét a zárt tárgyalás elrendelését megtagadta, sőt megállapította, hogy az elsőfokú bíróság 14.Gf.40.323/2018/17. számú jegyzőkönyvbe foglalt végzése a zárt tárgyalás tartásáról nem az egész tárgyalásra vonatkozott. Ekként a Magyar Állam képviselői a tárgyaláson részt vehettek. Indítványozó a 2018. szeptember 6-i tárgyalás jegyzőkönyvét I/6. sz. alatt csatolja.
- (20) Ezt követően a Fővárosi Ítéletét tájékoztatta a feleket, hogy a Magyar Állam bejelentésétől függetlenül hivatalos tudomása van a Magyar Állam és a [REDACTED] zött folyamatban lévő peres eljárásról. A Fővárosi Ítéletét nem jelölte meg a hivatalos tudomása forrását. Ugyanezen a tárgyaláson a Fővárosi Ítéletét a II. sz. végzésében a másodfokú eljárást felfüggesztette a Magyar Állam és a [REDACTED] zött indult peres eljárás jogerős befejezéséig.

Fellebbviteli eljárás és jogerős ítélet a Magyar Állam képviseletében a [REDACTED] en indított perben

- (21) Az indítványozó 2019. március 1. napján beavatkozás iránti kérelmet terjesztett elő, a 10.Gf.40.502/2018. ügyszámon folyamatban lévő, a Magyar Állam és a [REDACTED] közti eljárásban. A Fővárosi Ítéletét az indítványozó beavatkozás iránti kérelmét a 2019. március 19. napján tartott tárgyaláson végzésével elutasította.
- (22) Ezt követően a Fővárosi Ítéletét az elsőfokú ítéletet a 10.Gf.40.502/2018/18. sz. ítéletével helybenhagyta, az indítványozó a másodfokú ítéletet I/7. sz. mellékletként csatolja. A Fővárosi Ítéletét indokolása szerint „*elkobzott vagyon a Btk. 75. § (3) bekezdése értelmében törvény eltérő rendelkezése hiányában a felperesre száll; törvény ettől eltérő rendelkezése nemzetközi szerződésben vállalt együttműködésen alapulhat, mely a perbeli esetben nem állt fenn*”, „*a perbeli követelés a büntető kényszeraktus jogerőre emelkedésével a felperesre szállt*”, „*a vagyonekobzás büntető jogi jogintézmény, mely közhatalmi jogviszonyt hoz létre a felperes és a büntetéssel sújtott között, a felperes nem lép be a vagyonekobzás elszenvedőjének vagyoni jogi kötetmi jogviszonyaiba, a szerződéses pozíciókban tehát nem következik be alanycsere – eltérő jogi helyzetet a rPtk. 120. § (2) bekezdésében szabályozott felelősség sem teremt –, de a jogerős mellékbüntetés elrendelése a Btk. 75. § (3) bekezdése alapján létrehozza azon anyagi jogi kapcsolatot, amely feljogosítja a felperest arra, hogy a büntető bírósági határozattal megszerzett követeléssel a továbbiakban maga rendelkezzen, azt a kötelezettel szemben vagyoni jogi perben a saját nevében és javára érvényesítse*”, „*Téves a követelés behajtása iránti per megindításának a szükségességére vonatkozó fellebbezési okfejtés*” ugyan „*Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a Bv. törvény 323. §-a szerint a vagyonekobzást a bíróság értesítése vagy a jogerősítési záradékkal ellátott határozata alapján a bírósági végrehajtó a Vht. rendelkezései szerint hajtja végre és arra is, hogy a vagyonekobzás végrehajtásának a rendjét a Vht. XIII. fejezete tartalmazza. Az elkövető teljes vagyonára elrendelt vagyonekobzás esetén irányadó, a Vht. 210/E. §-210/F. §-a szerinti részletszabályok azonban ingóság, ingatlan*

és pénzösszeg végrehajtására vonatkoznak, nem tartalmazzak külön előírást követelés esetére. Erre is figyelemmel alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felperes köteles lett volna a követelés lefoglalás Vht. 110-113. §-ában szabályozott intézményének az igénybevételére, illetve a Vht. 113. §-a szerinti feltételek teljesülése esetén a rPp. 385. §-a szerinti követelés behajtása iránti per megindítására.”

- (23) A jogerős ítélet szerint „Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy az [REDACTED] tulajdonosi joggyakorlása az Ávtv. 1. § (6a) bekezdése értelmében a köztartozások fejében állami tulajdonba kerülő vagyon vonatkozásában nevesített, a perbeli követelés pedig nem tartozik ebbe a körbe, ez azonban a fellebbezésben állított jelentőséggel nem bír, figyelemmel arra, hogy a jelen per megindítása nem az [REDACTED] hanem a felperes tulajdonosi joga gyakorlásán alapul. A korábban már kifejtettek szerint ugyan a vagyonekbevitel közhatalmi büntető kényszeraktus és a felperes nem lép a vagyonekbevitel elszennvedőjének vagyoni jogi kötetmi jogviszonyaiba, azonban a megszerzett követelés érvényesítésére polgári per keretein belül van módja, azaz polgári jogi jogviszonyban kell fellépnie, melyhez szükséges képviselést az Ávtv. 17. § (1) bekezdés e) pontja az [REDACTED] számára biztosítja.”

Az alapper fellebbezési eljárásának folytatása és a másodfokú ítélet

- (24) A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárást 14.Gf.40.197/2019. számon folytatta és idézte az indítványozót a 2019. október 10. napján tartandó tárgyalásra, amely idéző végzéssel együtt megküldte a Magyar Állam és a [REDACTED] közt folyamatban volt perben született másodfokú ítéletet.
- (25) A Magyar Állam 2019. október 9. napján ismét beadványt nyújtott be az indítványozó és a [REDACTED] közti másodfokú perben, amelyben tájékoztatta a Fővárosi Ítéltáblát, hogy a Kúria Gfv. VII.30.139/2019/9. sz. ítéletével a Magyar Állam és a [REDACTED] közötti perben meghozott jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, és kifejtette, hogy az indítványozó által indított peres eljárás alapjául szolgáló követelés nem az adós rendelkezése alatt áll, ezért a követelés behajtása iránti per feltételei hiányoznak. A Magyar Állam [REDACTED] elleni perének felülvizsgálati ítélete szerint „a büntetőügyben hozott jogerős ítélet a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 160. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával a vagyonekbevitel jogosultjaként speciális perindítási út betartását követte meg a felperestől az ítélettel feloldott zár alá vételhez kapcsolódóan. A felperes ahhoz, hogy az alperes bankszámlája tekintetében korábban elrendelt büntető zárlat joghatását fenntartsa, a jogerős büntetőítélet rendelkezése és a Be. hivatkozott szabálya szerint – hatvan napon belül – polgári perben kellett érvényesítse a vagyonekbevitellel hozzá került követelést az alperessel szemben, ahogy arra keresetlevelében maga is utalt. A vagyonekbevitelnek a Vht. hatálya alá vont általános rendjétől eltérően, peres eljárásra terelt speciális igényérvényesítési útra az [REDACTED] általános képviselési joga vonatkozott a Vtv. 3. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdés e) pontja alapján [rPp. 49. § (2), (3) bekezdés]”.
- (26) A 2019. október 10. napján tartott tárgyalásra a perben nem fél és egyéb minőségben sem résztvevő Magyar Állam idézésre került a Fővárosi Ítéltábla által és jogi képviselője a tárgyaláson részt vett. A Magyar Állam jogi képviselője a Fővárosi Ítéltábla kérdésére azt is közölte, hogy az idézéssel együtt megkapta a Fővárosi Ítéltáblától a per teljes anyagát elektronikusan. Ezek után a Fővárosi Ítéltábla szünetet rendelt el, majd a szünet után azt közölte a Magyar Állam idézését kifogásoló indítványozóval, hogy „technikai hiba” miatt kapott a Magyar Állam idézést a tárgyalásra és szintén „technikai hiba” miatt kapta meg a

Magyar Állam a per teljes iratanyagát. Az indítványozó az erről a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet mind a mai napig nem kapta meg a Fővárosi Ítéletábról.

- (27) A Fővárosi Ítéletábra a 2019. október 10. napján tartott tárgyaláson meghozta a 14.Gf.40.197/2019/9/II. sz. ítéletét, amelyben teljes egészében elutasította az indítványozó keresetét. Indokolása szerint: „*noha az eljárás megindításának időpontjában még a perbeli követeléssel a [REDACTED] [REDACTED] zett, az időközben, de még az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontját megelőzően onnan kikerült. Ezáltal nem volt az adósnak az alperessel szemben olyan végrehajtás alá vonható követelése, aminek behajtását a felperes kérhette. Mindezen túl a perbeli követeléssel a Fővárosi Ítéletábra 10.Gf.40.502/2018/18. számú jogerős ítélete folytán a Magyar Állam rendelkezik, azt az alperes a Magyar Állam javára köteles teljesíteni, így a foglalás jogkövetkezményeként az alperestől a végrehajtó felé teljesítés nem követelhető. A jogerős vagyonekobzásra tekintettel a [REDACTED] [REDACTED] C vagyonába tartozó követelés időközben megszűnt, amelynek következtében a Pp. 385. § szerinti követelés behajtása iránti per egyik feltétele, a végrehajtás alatt álló adós vagyonához tartozó, az adósnak az alperessel szembeni követelése hiányzik. A felperesnek így a peres eljárás alatt a vagyonekobzás folytán megszűnt a keresetösségi joga az alperessel szemben, ezért a kereset elutasításának van helye*”.

Az alapper felülvizsgálati kérelme és a felülvizsgálati ítélet

- (28) A Fővárosi Ítéletábra ítélete ellen az indítványozó 2020. január 13. napján felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.
- (29) A felülvizsgálati eljárás során az indítványozó hivatkozott arra, a jogerős ítélet alapjául szolgáló, a Magyar Állam [REDACTED] elleni perében meghozott ítéletben rögzítettekkel ellentétben a Btk. 75. § (3) bekezdése szerint nem csak nemzetközi szerződés, hanem bármely törvény eltérhet az állam tulajdonszerzését kimondó rendelkezéstől. Ilyen törvényi rendelkezés a Btv. 323. §-a. Ennek 2019. december 31-ig hatályos szövege szerint a vagyonekobzást a bírósági végrehajtó a Vht. szabályai szerint hajtja végre (a szabályozási átmenet szabályai – Jat. 15. § (2) bekezdés b) pontja) szerint nem releváns 2020. január 1-től hatályos szabályozás ezen annyiban változott, hogy a vagyonekobzást az állami adó- és vámhatóság hajtja végre). A Btv. idézett rendelkezése a vagyonekobzás valamennyi esetére kiterjed, így arra az esetre is, ha a vagyonekobzás eredményeként az állam tulajdont szerez, és arra az esetre is, ha törvényi kivételt folytán a vagyonekobzás nem jár az állam tulajdonszerzésével. Eszerint tehát az állam tulajdonszerzésére is csak a Vht. szabályai szerinti eljárásban kerülhet sor, nem pedig a vagyonekobzás kimondásával automatikusan, végrehajtási cselekmény nélkül.
- (30) Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy téves álláspont az is miszerint a Vht. vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezései a követelésekre nem tartalmaznak rendelkezéseket. A Vht. vagyonekobzás végrehajtására irányuló szabályait módosító 2008. évi LXXX. törvény indokolása a teljes vagyonra elrendelt vagyonekobzás (ami a [REDACTED] esetében is elrendelésre került) végrehajtását az alábbiak szerint írja le: „*ha ugyanakkor nem pénzüsszegben rendelik el a vagyonekobzást, hanem meghatározott vagyontárgyra vagy az elkövető egész vagyonára, úgy már – egyezően a jelenleg érvényesülő szabályokkal – eltérő rendelkezések irányadóak az ingatlanok és egyéb vagyontárgyak esetében*”. Egyéb vagyontárgy alatt itt a Btk. 76. §-t figyelembe véve a követeléseket is érteni kell. Az indokolás a következőképp folytatódik: „*Ingók, pénzüsszegek esetében a Vht. 210/E. §-a értelmében a pénzkövetelés szabályait kell alkalmazni*”, míg ingatlanok esetén az állam a végrehajtó eljárása eredményeképpen tulajdont

szerez. Az indokolás rögzíti azt is, hogy a törvény *”a lehető legpraktikusabb megoldásként – úgy alakítja át a vagyonekobbzás végrehajtásának szabályozását, hogy a végrehajtás eredményeként az állam pénzüsszeghez jusson hozzá”*. A Vht. 210/E. § (1) bekezdése alapján, ha a vagyonekobbzást az egész vagyona rendelték el és ahhoz ingóság, pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt pénzüsszeg stb. (ez a „stb.” a jogszabály megfogalmazása!), úgy az adós vagyontárgyait a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint kell végrehajtás alá vonni és az államot végrehajtás során befolyt összeg illeti meg. A követelések az „ingóság, pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt pénzüsszeg stb.” kategóriába tartoznak. Konkrétan, a követelések a Vht. rendszerében az ingóságok kategóriája alá tartoznak. Egyértelmű ez a Vht. bevezető rendelkezései között található 4. § (1) bekezdés „ingóságot (követelést, jogot)” megfogalmazásból, valamint abból, hogy a követelésekre vonatkozó végrehajtási szabályok a Vht. ingóvégrehajtásra vonatkozó VI. fejezetében találhatóak a 'követelés lefoglalása' cím és 110-113- §§ alatt. A Vht. indokolása világosan fogalmaz: *”Az ingóság lefoglalására vonatkozó szabályok - ha a Javaslat másképpen nem rendelkezik - irányadók a vagyoni értékű jogok, követelések lefoglalására is.”*

- (31) Az indítványozó hivatkozott arra, hogy egyetlen értelmes indok sem hozható fel amellet, hogy miért vonatkoznának más szabályok a jogok, illetve követelések tekintetében kimondott vagyonekobbzásra, mint bármilyen más eszközre. Amennyiben nem a Vht 210/E. § szakasz alapján lenne végrehajtva a követelések tekintetében kimondott vagyonekobbzás az súlyosan sértené a jogbiztonságot és a forgalom biztonságát, ugyanis egy jogról, illetve követelésről nem lehetne kétséget kizáró módon megállapítani, hogy kit illet, hiszen az állam bármelyik pillanatban ellenérték fizetése nélkül „titokban” elvonhatná bármely jog vagy követelés tulajdonjogár (jogosulti pozícióját).
- (32) A fentiek alapján az indítványozó felülvizsgálati kérelmének lényege az volt, hogy a Magyar Állam a [REDACTED] al szemben elrendelt vagyonekobbzással a perbeli követelést nem szerezte meg, a vagyonekobbzás végrehajtása végrehajtási útra tartozik, így a Magyar Állam „tulajdonszerzésén” alapuló, és a keresetet erre – de még pontosabban: a perbeli követelést a Magyar Államnak megítélő jogerős polgári ítéletre – alapítottan jogszerűen nem utasíthatta el.
- (33) A felülvizsgálati eljárásban az indítványozó a fentiekén túl azt is állította, hogy a jogerős ítélet az eljárási szabályokat súlyosan, az ügy érdemére kihatóan megsértette azzal, hogy – az indítványozó és a [REDACTED] közötti – perben a Fővárosi Ítéltábla jogszabálysértően hivatkozott arra, hogy a Magyar Állam és a [REDACTED] közötti perről hivatalos tudomása van és jogszabálysértően vette figyelembe a Magyar Állam beadványait, akivel jogszabálysértően a teljes peranyagot is közölte és fellebbviteli tárgyalásra is idézte.
- (34) A felülvizsgálati eljárás során a Kúria Gfv.VII.30.050/2020/11. sz. ítéletében a Fővárosi Ítéltábla Ítéletét hatályában fenntartotta, mivel egyetértett a Fővárosi Ítéltábla álláspontjával. Kifejtette, hogy: *„A bírósági határozattal elrendelt vagyonekobbzás – a Ptk.-ban írtak szerint, egyben az ott írt korlátozások figyelembevételével – a tulajdonszerzés eredeti módja. Sajátja a tulajdonszerzésnek, hogy a tulajdonjog átszállását önmagában a jogerős határozat – mint kényszeraktus – kiváltja, a tulajdonszerzés további aktust vagy feltételt nem igényel (Ptk. 5:41-5:42. §). A jogszerzést keletkeztető jogi aktus tehát maga a bírósági határozat, ebből következően a végrehajthatóság a határozat jogerejéhez (véglegességéhez) társuló állami kikényszeríthetőség. A vagyonekobbzás intézményét illetően a Btk. 75. § (3) bekezdése a Magyar Állam jogszerzését kimondó rendelkezés, amelytől különböző szabályozási tartalmat hordoz a*

Vht. XIII. Fejezete, idetartozóan a 210/E. § (1) bekezdése, továbbá a Bvtv. 323. §-a. Ez utóbbi rendelkezések a jogszerzést kiváltó bírósági határozattal elrendelt vagyonekhozás mikénti végrehajtását szabályozzák (Vht. 1. §); nem adnak eltérő rendelkezést – a felülvizsgálati kérelem álláspontjával szemben – a Btk. 75. § (3) bekezdésétől, a vagyonekhozás ott írt hatályát nem rontják le. Mindebből következően az adóssal szemben kezdeményezett végrehajtási eljárás elrendelését, illetve jelen per megindulását követő vagyonekhozás joghatásaként az elkobzott vagyon – abba tartozóként az adósnak az alperessel szemben támasztott követelése is – egészként szállt át a Magyar Államra. Az elkobzott vagyonból az adóssal szemben támasztott követelést terhelő fizetési kötelezettség – akár állami kényszerrel bírósági végrehajtás útján (Vht. 5. §) – nem volt teljesíthető.”

- (35) A Kúria eljárási jogszabálysértést sem állapított meg, de rögzítette, hogy „A másodfokú eljárás irataiból megállapíthatóan az ítélőtábla a Magyar Állam hozzá intézett 2018. augusztus 31-i bejelentéséből szerzett tudomást a 12.G.44.169/2017. ügyszámú peres eljárásról és az abban meghozott, a Magyar Állam keresetének helytadó elsőfokú ítéletről.”, vagyis nem hivatalból, ahogy a Fővárosi Ítélőtábla állította.

Egyéb tényálláselemek

- (36) A büntetőítélet rögzíti, hogy a „**██████████ Kft.**, valamint a **B██████████** **██████████** egyéb érdekeltek teljes vagyonára elrendelt vagyonekhozást ezen gazdasági társaságoknak a **██████████** en, és a **██████████** évő részvényeire nézve is elrendeli”.

- (37) Ehhez képest – sajtóhírek szerint – a **██████████** k legnagyobb tulajdonosa hivatalosan még mindig az a **██████████** y ellen az állam javára vagyonekhozást rendeltek el. [...] a részvénytulajdonos jelenlegi tulajdonosa még mindig **██████████** ft. **██████████** legalábbis a részvények a **██████████** papír számláján vannak, a bírósági végrehajtó eddig csak zárolta ezeket” és „A végrehajtási törvény alapján az államot a végrehajtási eljárás során az árverés után befolyt összeg illeti meg, a Magyar Államnak nincs közvetlen tulajdonjogi igénye.” **██████████** „Örült iramban emelkedik a **██████████** - spekuláció állhat a háttérben”, 2019. január 23.)

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

- (38) A T. Alkotmánybíróság ügyrendjének 32. § (2) a) pontja alapján a felülvizsgálati ítélet alkotmányjogi panasszal támadható bírósági döntés.

- (39) A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló felülvizsgálati ítélet elektronikus úton került az indítványozó jogi képviselője részére kézbesítésre, amelynek időpontja 2020. november 27.

- (40) Ennek megfelelően az indítványozó rögzíti, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (tehát az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közzétételétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

- (41) Az indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés meghozatalára irányuló eljárásban fél (felperes) volt, az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés az indítványozó keresetét elutasító ítéletet hatályában fenntartotta, így az indítványozó közvetlenül érintett az

alkotmányjogi panasz tárgyában: jogaira az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntés rendelkezést tartalmaz.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

(42) A jelen alkotmányjogi panasz szerinti alapjogsérelem a bírói döntést azért befolyásolta érdemben, mert:

- a bírói döntés meghozatalának alapjául szolgáló másodfokú eljárásban a jogállamiság és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme az eljárás elbírálására döntően kihatott, a bírói döntés a perben nem fél és nem résztvevő Magyar Állam által benyújtott iratokon alapult,
- a bírói döntés az indítványozó alkotmányos értelemben vett – kétségtelen jogcímen alapuló – tulajdonát kártalanítás nélkül vonta el,
- mindezzel az indítványozó kárára objektív okokkal nem indokolható hátrányos megkülönböztetést alkalmazott és
- a bírói döntés a Btk. és a Vht. alaptörvény ellenes értelmezésén alapul.

(43) A jelen alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel:

- a vagyonek Kobzás által harmadik személyeknek okozott tulajdonjogi sérelem megítélése és
- a polgári perben fellépni szándékozó, a perben részt nem vevő személyek fellépése, illetve nyilatkozataik megítélése tekintetében.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

(44) Az alkotmányjogi panasszal támadott felülvizsgálati ítélet az Alaptörvény következő rendelkezéseit sérti:

- B) cikk (1) bekezdése: „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*”
- I. cikk (4) bekezdése: „*A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.*”
- XIII. cikk (2) bekezdése: „*Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.*”
- XV. cikk (2) bekezdése: „*Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*”
- XXVIII. cikk (1) bekezdése: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független*

és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

- 28. cikk: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

- (45) Az alkotmányjogi panasszal támadott felülvizsgálati ítélet az Alaptörvény 2. a) pont alatt megjelölt rendelkezéseit az alábbiak szerint sérti.

Jogállamiság és jogbiztonság sérelme

- (46) A jogállamiság fogalmától elválaszthatatlanok az eljárási garanciák, mégpedig nem csupán az Alaptörvényben megfogalmazott garanciák, hanem valamennyi, attól függetlenül, hogy az adott szabály az Alaptörvényben vagy annál alacsonyabb szintű normában szerepel. Az eljárási garanciák alapvető jelentőségűek ugyanis az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.
- (47) Alkotmányos jelentőségű eljárási garancia a felek eljárási pozíciójának és rendelkezési jogának tiszteletben tartása. A rendelkezési jog sérelme miatt minősült alkotmányellenesnek pl. az ügyészi óvás intézménye. Erre figyelemmel mondta ki a T. Alkotmánybíróság, hogy a polgári peres eljárásban a fél és a tőle különböző tanú pontos eljárásjogi meghatározottsága, jogaik és kötelezettségeik garanciális biztosítása a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény és hogy a polgári perben résztvevők jogaikat és kötelezettségeiket az eljárás garanciális szabályai között kell gyakorolják. Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság szenved sérelmet.
- (48) Márpedig a jogbiztonság a jogállamiság része. A jogbiztonság követelménye azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak legyenek.
- (49) A jogállamiság elve nem kiegészítő, másodlagos szabály, hanem önálló alkotmányjogi norma, aminek sérelme önmagában is megalapozza az Alaptörvény ellenességét.
- (50) A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés két vonatkozásban hagyta helyben a másodfokú ítélet jogállamiságot és jogbiztonságot sértő eljárását és döntését, ezért maga is Alaptörvény ellenes. E két vonatkozás a következő:
- A Magyar Államot képviselő ██████████ ██████████ ██████████ rt. alapperbeli részvétele – két beadványának figyelembevétele, sőt, a Kúria megállapítása szerint a per ezeken alapuló felfüggesztése¹, idézése, a teljes peranyag rendelkezésére bocsátása – anélkül,

¹ „A másodfokú eljárás irataiból megállapíthatóan az ítélet tábla a Magyar Állam hozzá intézett 2018. augusztus 31-i bejelentéséből szerzett tudomást a 12.G.44.169/2017. ügyszámú peres eljárásról és az abban meghozott, a Magyar Állam keresetének helytadó elsőfokú ítéletről.”

hogy ő a perben fél vagy egyéb résztvevő lett volna és anélkül, hogy bármiféle szabály, még kevésbé eljárási garancia a perbeli szerepét, jogait, kötelezettségeit rendezné (miközben nyilvánvalóan mindkét peres féllel ellentétes érdekű volt), és anélkül, hogy rá bármiféle a felekre vonatkozó határidő (pl. az alapper elsőfokú ítéletének kifogásolása tárgyában) érvényesülne.

- Az, hogy a Kúria megállapítása szerint az indítványozó a „*jelen per megindulását követő vagyonek Kobzás*” állítólagos joghatása miatt lett pervesztes, úgy, hogy a vagyonek Kobzás intézményének – a bírósági döntések szerinti értelmezésű – működése számára kiszámíthatatlan, átláthatatlan és előre nem kalkulálható volt.

Tulajdonjog sérelme

- (51) Az alkotmányos tulajdonvédelmet kiterjed a polgári jogi tulajdonon túl más vagyoni jogokra és egyes várományok és szerzett jogok védelmére, különösen, ha ezek korlátozásával az értékgarancia elve csorbul. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy alapjogi védelem illeti meg azt is, akinek a tulajdonszerzéshez kétségtelen jogcíme van.
- (52) A tulajdonjog közérdekből széles körben korlátozható, de a korlátozásnak a megjelölt közérdek szempontjából szükségesnek és arányosnak kell lennie.
- (53) A tulajdonhoz való jog nem csak azt várja el az államtól, hogy – az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve – tartózkodjon a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, de köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát is, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi. Eszerint a magánjogi jogviszonyok körében az állami tulajdon nem élvezhet a magántulajdonhoz képest fokozott védelmet.
- (54) Az Alkotmánybíróság megsemmisítette a régi Ptk. következő rendelkezését „*A pénzügyintézet azonban köteles tájékoztatást adni a bíróság (közjegyző) megkeresésére a vagyonek Kobzás kimondó vagy az állammal szemben kártérítési kötelezettséget megállapító ítélet esetén, továbbá a hagyatékkal kapcsolatos eljárásban az örökhatározó takarékbetétjéről*”, tekintettel arra, hogy „*nincs azonban kellő súlyú alkotmányos indoka annak, hogy a jog a megsértett (kárt szenvedett) állami tulajdont más személy tulajdonával szemben a kártérítési processzusban kedvezményezze*” (59/1992. (XI. 6.) AB határozat).
- (55) A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés az alábbi vonatkozásban hagyta helyben a másodfokú bíróság tulajdonjogot sértő eljárását és döntését, ezért maga is Alaptörvény ellenes:
- Az indítványozó a perbeli követelés egy részének a végrehajtó által való lefoglalásával kétségtelen jogcímet szerzett a perbeli követelésből való kielégítés iránt, mert a behajtási per sikeres lefolytatása esetén a végrehajtási eljárásba befolyó összegből bizonyosan részesedik. Ez a váromány alkotmányos tulajdonjogi védelemben részesül, és az ezt követő vagyonek Kobzás az indítványozó ezen alkotmányjogi értelemben vett tulajdonát vonta el, mégpedig bármiféle kártalanítás – még kevésbé azonnali, feltétlen és teljes kártalanítás – nélkül (sőt, az indítványozónál ennek folytán perköltség fizetési kötelezettség merült fel). Megjegyzendő, hogy a behajtási per sikeres lefolytatásának szükségessége nem teszi kétségessé az indítványozó várományát, mert az indítványozó indítványaira lefolytatott bizonyítás alapján a követelés első fokon megítélésre került és utóbb sem merült fel a megítélhetőségét kétségbevonó körülmény. Olyannyira nem, hogy a Magyar Állam ugyanazon – kölcsönszerződésen alapuló – jogalapon az alapperben az

indítványozó révén beszerzett bizonyítékok bírósági engedéllyel való lemásolásával és felhasználásával lett pernyertes.

- A másodfokú bíróság a Magyar Állam ██████████ ██████████ zombeni, a Magyar Állam és a bíróság által is hangsúlyozott polgári jogi természetű perére tekintettel az alapper tárgyalását felfüggesztette és annak kimenetelét a Magyar Állam által indított pertől tette függővé. Ezzel a másodfokú bíróság két alkotmányosan azonosan megítélendő polgári jogi igény közül a Magyar Állam igényét alkotmányosan indokolhatatlan előnyben részesítette az indítványozó igényével szemben. Ezzel nem a Magyar Állam által a vagyonekbevitel révén állítólagosan bekövetkezett tulajdonszerzés jogkövetkezményeinek levonása történt meg – az ugyanis, ha lenne ilyen jogkövetkezmény a büntetőítélet alapján levonható lett volna, a Magyar Állam által indított polgári per bevárása és eredményének figyelembevétele nélkül – hanem arról, hogy két, tartalmilag lényegileg azonos követelés közül a Magyar Állam követelése előnyben részesült, annak megítélésére tekintettel került az indítványozó követelése elutasításra (a felülvizsgálati ítélet szerint: „Az ítélőtábla ezt követően döntött a per másodfokú tárgyalásának felfüggesztéséről a 14. Gf. 40.323/2018/17/II. számú végzésével, amivel egyértelművé tette a felek számára, az ügy eldöntése szempontjából kiemelt jelentőséget tulajdonít a Magyar Állam által tulajdonjoga érvényesítésére indított pernek”, vagyis jelentősége nem a „tulajdonjog” büntetőítélettel való megszerzésének, hanem a vitatott követelés megítélésére vonatkozó polgári pernek volt; hasonlóképpen, az alapper jogerős ítélete szerint: „A ítélőtábla a 10. Gf. 40.502/2018/18. számú ítéletében azonban jogerősen megállapította, hogy a ██████████ teljes vagyonára a Btk. 74. §-a szerint elrendelt vagyonekbevitelre tekintettel – mivel vagyon alatt a Btk. 76. §-a értelmében a követelést is érteni kell – a ██████████ követelése a Btk. 75. § (3) bekezdése folytán a Magyar Államra szállt”, továbbá „a perbeli követeléssel a Fővárosi Ítélőtábla 10. Gf. 40.502/2018/18. számú jogerős ítélete folytán a Magyar Állam rendelkezik, azt az alperes a Magyar Állam javára köteles teljesíteni, így a foglalás jogkövetkezményeként az alperestől a végrehajtó felé teljesítés nem követelhető” – e szerint tehát a Magyar Állam tulajdonszerzése a Magyar Állam és ██████████ közötti polgári perben került megállapításra, az polgári ítélet és nem a büntetőítélet alapján volt megállapítható, ahogy a kereset elutasításának is a polgári per és nem a büntetőítélet volt az oka).
- A büntetőítélet szerinti vagyonekbevitel a tulajdonjog közjogi, közérdekből való korlátozása. A Btk. indokolásából kikövetkeztethetően ezen intézkedés fő célja a prevenció, azáltal, hogy a bűncselekményből származó vagyon elvonásra kerüljön (az indokolás szerint pl. „a szervezett bűnözés elleni küzdelem egyik leghatékonyabb eszköze a bűnszervezetek megfosztása vagyoni alapjuktól”). Megállapítható tehát, hogy az intézkedés közvetve sem az állami vagyonszerzést, vagyongyarapodást szolgálja. Ehhez képes a tulajdonjog vagyonekbevitellel való korlátozása csak akkor alkotmányos, ha a prevenció célhoz szükséges és azzal arányos. Az a felfogás, hogy a Magyar Állam a vagyonekbevitellel automatikusan, bármiféle további eljárás nélkül, harmadik személyeknek a vagyonekbevitel tárgyával szemben fennálló igényeitől függetlenül, azok bármiféle figyelembevétele nélkül tulajdont szerez és ez alapján követelése elsőbbséget élvez harmadik személyek követelésével szemben a prevencióhoz nem szükséges (ahhoz elég a bűnözői érdekkörből elvonni a vagyont), sem nem arányos azzal, alapuljon ez jogszabályon, vagy annak értelmezésén.

Diszkriminációtilalom megsértése

- (56) Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a diszkriminációtilalom megsértésére vezet az igazolható ok nélkül történő megkülönböztetés. A jognak mindenkit egyenlőként kell kezelnie, azonos

tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni.

(57) A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés és alapul fekvő másodfokú eljárás az alábbi okokból ütközik a hátrányos megkülönböztetés tilalmába és Alaptörvény ellenes:

- Az állam magánjogi természetű igényének indokolatlan előnyben részesítése a tulajdonjog sérelme pont alatt írtak szerint.
- Az állam, illetve magánjogi jogviszonyokban eljáró képviselője számára a jogállamisággal és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatos pontokban biztosított jogtalan privilegizált helyzet biztosítása az alapperben, amelyet a bíróság teljesen nyilvánvalóan egyetlen magánjogi jogalanynak sem biztosított volna.
- Az a körülmény, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés és az alapjául megtett, előkérdésnek tekintett polgári ítélet alapján a vagyonekhozás nyomán a Magyar Állam bármiféle végrehajtás nélkül „tulajdont” szerez a követelések felett, szemben más vagyonelemekkel („Az elkövető teljes vagyonára elrendelt vagyonekhozás esetén irányadó, a Vht. 210/E. §-210/F. §-a szerinti részletszabályok azonban ingóság, ingatlan és pénzösszeg végrehajtására vonatkoznak, nem tartalmazznak külön előírást követelés esetére. Erre is figyelemmel alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felperes köteles lett volna a követelés lefoglalás Vht. 110-113. §-ában szabályozott intézményének az igénybevételére, illetve a Vht. 113. §-a szerinti feltételek teljesülése esetén a rPp. 385. §-a szerinti követelés behajtása iránti per megindítására”). Ez indokolatlan, objektív körülményekkel alá nem támasztható különbségtételt okoz a vagyonekhozás alá eső egyes, egyebekben hasonló vagyonelemekkel szembeni követelések jogosultjai között, nincs ugyanis alkotmányosan indokolható indoka egy kötelmi követelés és értékpapírból származó követelés, de akár egy kötelmi követelés és bármilyen ingóság közötti ilyen különbségtételnek.
- A fenti hátrányos megkülönböztetést alátámasztja, hogy a Magyar Államnak a szintén a teljes vagyonekhozás alá eső [REDACTED] részvényekkel szemben tulajdoni igénye nincs, azok esetében végrehajtási eljárást vesz igénybe.

Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

(58) Az Alkotmánybíróság szerint a *fair trial* olyan minőség, amelyet csakis az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni, s ezért akár az összes részletszabály betartása ellenére sem áll fenn. A tisztességes eljárás követelményének része a felek egyenlő perbeli helyzetének biztosítása, a fegyverek egyenlősége. „A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogait és kötelezéseiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.”

(59) A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés és alapul fekvő másodfokú eljárás az alábbiak szerint sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot:

- A jogállamiság sérelméről írtak szerint a Magyar Állam alapperbeli rendezetlen jogállású, a másodfokú bíróság által engedett, sőt a tárgyalásra való idézés révén kívánt részvétele, előadásainak bármiféle időbeli korlát nélküli, döntő jelentőségű figyelembevétele (az eljárás felfüggesztése, a jogerős ítélet Magyar Állam által indított perben hozott ítéletre való alapítása) nem csak a jogállamiságot, de a tisztességes eljárás követelményét is sérti.

Az indítványozó nem alakítója, hanem tárgya, elszenvedője volt az általa indított pernek a Magyar Állam ilyen részvétele okán.

- Az alapper felei ugyan nyilatkozhattak a Magyar Állam terjedelmes beadványaira, de ez a joguk lényegileg formális volt, első alkalommal a Magyar Állam beadványának kézbesítését követően 3 nappal a tárgyalás felfüggesztésre került, második alkalommal a Magyar Állam beadványának keltét követő és annak peres feleknek való kézbesítésével azonos napon (a délelőtti folyamán) jogerős ítélet született.
- A diszkriminációtilalom sérelméről írtak szerint az állam, illetve magánjogi jogviszonyokban eljáró képviselője az alapperben olyan jogokat élvezett, amit más magánjogi jogalanyok nem.

Alaptörvény-ellenes jogértelmezés és jogalkalmazás

- (60) A bíróságok a jogértelmezés során a jogszabály célját kell figyelembe veyék, amely célt elsősorban az indokolás alapján kell megállapítani. Az Alaptörvény ezen rendelkezésének sérelmére nem önállóan, hanem a már hivatkozott Alaptörvény sértések körében, azokat kiegészítő jelleggel hivatkozunk.
- (61) A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés az alkotmányos jogértelmezés követelményét az alábbiak szerint sértette:
- A vagyonek Kobzásnak közvetve sem célja az állami tulajdonszerzés, vagyongyarapodás biztosítása a tulajdonjog sérelméről írtak szerint. Ehhez képest a bíróság jogértelmezése az állami tulajdonszerzés biztosítására irányult, a vagyonek Kobzás intézményét nem mint a bűncselekményből származó vagyon elvonásának, hanem mint az állam tulajdonszerzésének módját értelmezte, e körben azt a világosan törvényrontó értelmezést is kialakítva, hogy az állam tulajdonszerzése alól csak nemzetközi szerződés teremthet kivételt.
 - És ennél konkrétan, a bíróság Alaptörvény sértően értelmezte a Vht. szabályait is. A Vht. indokolásának alábbi elemei mellett: „„Ingók, pénzösszegek esetében a Vht. 210/E. §-a értelmében a pénzkövetelés szabályait kell alkalmazni” és "Az ingóság lefoglalására vonatkozó szabályok - ha a Javaslat másképpen nem rendelkezik - irányadók a vagyoni értékű jogok, követelések lefoglalására is." ugyanis alkotmányosan nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a Vht. a követelésekre nem tartalmaz rendelkezéseket, továbbá, hogy követelések esetén az állam automatikusan, végrehajtás nélkül „tulajdonjogot” szerez (miközben a bíróságok maguk is észlelték, hogy a követelések nem tárgyai a polgári jogi értelemben vett tulajdonjognak).
- c) A megsemmisíteni kért bírói döntés az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata alapján is sérti a tisztességes eljáráshoz és a tulajdonhoz fűződő jogot

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

- (62) Az Emberi Jogok Európai Egyezményének („Egyezmény”) 6. cikke védi a tisztességes eljáráshoz való jogot, melynek biztosítása Magyarországnak, mint szerződő félnek is feladata.
- (63) Az Emberi Jogok Európai Bíróságának („EJEB”) joggyakorlata alapján a tisztességes eljárás alapeleme a tisztességes igazságszolgáltatás, ami magába foglalja a „látszat” fontosságát is. A látszatelmélet azt jelenti, hogy az eljárás tisztességességének nyilvánvalónak kell lennie külső szemmel is. Az EJEB joggyakorlata alapján amennyiben a perben nem álló harmadik fél

beadványt nyújt be a más felek közt folyamatban lévő eljárásba, akkor az eljárás akkor tekinthető tisztességesnek, amennyiben a harmadik fél beadványát a peres felek megismerhették és volt rá idejük és lehetőségük reagálni illetve észrevételeket fűzni.

- (64) A Magyar Állam első beadványát az indítványozó 2018. szeptember 3. napján vette át. A Fővárosi Ítéltábla a Magyar Állam első beadványára tekintettel a per tárgyalását a 2018. szeptember 6. napján tartott tárgyaláson felfüggesztette. Az indítványozónak tehát érdemben sem ideje sem pedig lehetősége nem volt reagálni a Magyar Állam első, mellékletekkel 100 oldal körüli beadványára.
- (65) A Magyar Állam a második beadványát 2019. október 10. napján vette át az indítványozó. A Fővárosi Ítéltábla 2019. október 10. napján meghozta másodfokú ítéletét, melyet nagyban befolyásoltak a Magyar Állam beadványai és az abban közöltek. Az indítványozónak tehát ismét nem volt érdemi lehetősége nyilatkozni a Magyar Állam beadványára a per lezárása előtt, mivel azt egyidejűleg kézbesítették az ítélethozatallal.
- (66) A tisztességes eljáráshoz való jog tárgyalása során az EJEB hangsúlyozza a kontradiktórium eljárás fontosságát is, különösen azokban az esetekben, amikor egy állami szerv nyilatkozatot nyújt be polgári jogi ügyben. Erősen megkérdőjelezhető, hogy megfelel-e a kontradiktórium eljárás elvének, hogy a Magyar Állam részt vehet más felek közötti eljárásokban, és azokban nyilatkozatokat nyújthat be, amelyeket a bíróság döntő súllyal vesz figyelembe.
- (67) A tisztességes eljárás másik alapelve a fegyverek egyenlősége. A fegyverek egyenlősége azt jelenti, hogy mindkét fél számára megfelelő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ügyét - beleértve a bizonyítékait is - olyan körülmények között terjessze elő, amelyek nem okoznak jelentős hátrányt a másik féllel szemben. A fegyverek egyenlőségének elve nem valósult meg jelen ügyben, mivel a Magyar Állam részt vehetett az indítványozó és a ██████████ közötti alapperben, miközben az indítványozó beavatkozás iránti kérelmét a Magyar Állam és a ██████████ zti eljárásban elutasították, az eljárásról az indítványozót sosem értesítették, arról az indítványozó a Magyar Állam beadványaiból szerzett tudomást, amikor már az első fokú eljárás lezárult a Magyar Állam és a ██████████ közötti perben.

A tulajdonjoghoz fűződő jog sérelme

- (68) Az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikke szól a tulajdonjog védelméről.
- (69) Az EJEB joggyakorlata alapján tulajdon fogalma önálló, magában foglalja mind a meglévő vagyont, mind az eszközöket, ideértve a követeléseket is, amelyekkel kapcsolatban a kérelmezőnek legalább „jogos elvárása” van. Ez azt jelenti, hogy a birtoklás fogalma független a nemzeti jog formális besorolásától, és nem korlátozódik a fizikai javak tulajdonjogára.
- (70) Az EJEB ítélkezési gyakorlata szerint a bírósági ítélettel lezárt követelés, amely kellően bizonyított a végrehajthatósághoz, birtoklásnak minősül.
- (71) A fent említett tények alapján az indítványozónak jogos elvárása volt a perbeli követelésre, mivel az indítványozó jogerősen pert nyert a ██████████ l ██████████ zemben, a végrehajtó pedig 4.071.802 euró erejéig az indítványozó követelésének kielégítésének biztosítása végett lefoglalta a ██████████ ██████████ agyonát. Ezt az igényt az indítványozó az adóssággal, azaz a ██████████ ██████████ el szemben behajtási perében érvényesítette, de a másodfokú

bíróság a „jogos elvárás” megszerzését és a perindítást követően bekövetkező vagyonek Kobzás miatt úgy döntött, hogy a követelés a Magyar Államé. Az indítványozónak ezért jogos elvárása volt a vagyonra, mert a lefoglalt összegből jogszerűen tudta volna követelését kielégíteni, azonban a bíróság a jogos elvárás létrejöttét követően elvonta az indítványozó követelésének kielégítésének alapját, és ezzel megsértette a tulajdonhoz való jogot.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat a jogorvoslatokról és a panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztéséről

(72) Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés kapcsán az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeket és a rendkívüli jogorvoslatok közül a felülvizsgálati eljárást is kimerítette.

(73) Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntéssel összefüggésben felülvizsgálati vagy perújítási eljárás nincs folyamatban.

(74) Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés végrehajtásának felfüggesztését az indítványozó nem kérelmezte.

b) Ügyvédi meghatalmazás

(75) Az indítványozó jogi képviselője a jelen alkotmányjogi panasz eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazást I/1. sz. alatt csatolta.

c) Nyilatkozat az indítványozó adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

(76) Az indítványozó a nevének és adatainak a közzétételéhez nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

(77) Az érintettség igazolására csatoljuk az alkotmányjogi panasszal támadott felülvizsgálati ítéletet.

Kelt: Budapest, 2021. január 26.

dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán
ügyvéd
Hegymegi-Barakonyi és Társa Baker &
McKenzie Ügyvédi Iroda
[REDACTED]

Mellékletek:

I/1. sz. melléklet: Ügyvédi meghatalmazás

I/2. sz. melléklet: A Kúria Gfv.VII.30.050/2020/11. számú felülvizsgálati ítélete, illetve a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.197/2019/9/II. sz. ítélete

I/3. sz. melléklet: Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.045/2012/5. számú ítélete

I/4. sz. melléklet: A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának 2018. március 8-án kelt 19.G.40.069/2016/83. sz. ítélete

I/5. sz. melléklet: A Fővárosi Törvényszék 2018. július 10-én kelt, 12.G.44.169/2017/22. sz. elsőfokú ítélete

I/6. sz. melléklet: 14.Gf.40.323/2018/17. számú jegyzőkönyv

I/7. sz. melléklet: A Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.502/2018/18. sz. ítélete

